

[Jørgen Gram.]

gangsperiode, saaledes at den paagældende straks til fuld Afønning i Forhold til sit Udviklingstrin kan gaa ind i et Erhverv, selv om han ikke tidligere har haft Kendskab til det paagældende Erhverv.

Dette er prøvet med Held i sønderjyske Landbrug, som ogsaa af den forrige Taler nævnt, men desværre i et alt for beskedent Antal Tilfælde. Jeg er sikker paa, at der staaer Tusinder af Arbejdspladser aabne i dansk Landbrug, hvor utrænede unge til enhver Tid kan optages, naar Arbejdsgiveren, saaledes som der er Mulighed for efter det foreliggende Lovforslag, gradvis, efterhaanden som den unge tilpasser sig Arbejdet, skal gaa op til at betale fuld Løn. Den unge arbejdsløse, som under denne Form kommer ind i praktisk Arbejde, kan være fuldt tilfreds, idet Afønningen i Landbruget nu i hvert Fald er paa Højde med andre Erhverv.

Der vil intet være i Vejen for, at den samme Fremgangsmaade kan benyttes ved Overgang til andre Erhverv end til Landbruget. Jeg anser denne Form for den bedste, den hurtigste og mest effektive, naar Talen er om at føre navnlig de yngre ufaglærte Aldersklasser over i praktisk, produktivt Arbejde. Men det maa ske paa frivillig Basis. Desværre er denne Fremgangsmaade hidtil brugt i for faa Tilfælde. Naar dette er sagt, indrømmer jeg gerne, at en Del unge kan være uegnede til straks at fylde en Plads i det praktiske Erhvervsliv; de mangler baade Vilje, Fysik, Opdragelse og staaer maaske noget tilbage i almen menneskelig Udvikling.

Her stilles der ifølge Lovforslaget arbejdstekniske Ungdomsskoler til Raadighed, der er tænkt som en Blanding af Arbejdsskoler til fysisk Op træning og af Undervisning til almen menneskelig Vækst. Der kan indvendes, at til det sidste Formaal har vi jo andre Skoler: Aften-, Efter- eller Højskoler. Men disse egner sig ikke til den Ungdom, som der er Tale om i Lovforslaget, alene af den Grund, at disse unge først og fremmest skal ind i og maa lære praktisk Arbejde, skal bort fra Arbejdsløsheden og saa i Tilgift om muligt have nogen Undervisning til almen menneskelig Udvikling.

Naar nu Stillingen er den, at alle i Øjeblikket kan faa Arbejde, bortset fra Vintrens øjeblikkelige Indvirkning paa Arbejdsforholdene, er det paa sin Plads, at man, som det fremgaar af Lovforslagets Bemærkninger, spørger, om man nu ikke helt kunde afvikle alle de Ungdomslejre, der er omhandlet i denne Lovgivning, og hvoraf vi jo

hidtil har haft en Række, der har kostet mange Penge. Alle kan jo i Øjeblikket faa Arbejde, og i høj Grad ogsaa vellønnet Arbejde. Naar henses til dette sidste, kunde det maaske lade sig gøre at afvikle Lejrene, men jeg finder alligevel, at alle Argumenter taler for, at de ikke helt skal afvikles, men blot skæres ned til det mindst mulige. Helt afvikle dem kan man næppe. Der er og maa være en vis Kontinuitet i dansk Lovgivning; den ene Tid griber ind i den anden, og har man som her fundet en bestemt Form, som fra alle Sider anerkendes som samfundsnyttig og nødvendig, vrages denne ikke, naar der ikke er fuld Garanti for, at vi ikke en Gang igen kan komme ud for en større Arbejdsløshed. Der vil desuden altid være et mindre Antal, som Samfundet paa den ene eller den anden Maade maa tage sig af.

Af Ungdomskommissionen er opstillet en Statistik over Befolkningsforskydningen, og efter denne Opstilling fremsættes en Formodning om, i hvilke Aar vi igen kan komme til at staa over for større Ungdomsarbejdsløshed. Jeg tror ikke paa saadanne Forudsigelser. Livet er saa mangfoldigt og skiftende og Udviklingen og Mulighederne saa store, at alle slige Spaadomme let kan være helt forkerte. Hvis Landegrænserne skulde aabnes for arbejdssøgende til Verdens Genopbygning, eller hvis vi ved Tilførsel af flere Raamaterialer udefra kunde faa alle Kræfter herhjemme i Gang til vort eget Lands Udvikling — ja, da vilde der, selv ved stor Befolkningstilvækst, ikke blive Mangel paa Arbejds muligheder fremefter, selv om den unge Aldersklasse skulde stige stærkt.

Naar det nu foreslaas, at man bibeholder et meget reduceret Antal af Ungdomslejrene som arbejdstekniske Skoler, vil jeg gerne paapege, at disses Værdi er helt afhængig af den Ledelse, de faar. Arbejdet her er endnu mere krævende og vanskeligt end ved de helt frivillige Ungdomslejre eller Højskoler, hvad enten det er Arbejder- eller Folkehøjskoler af forskellig Slags, fordi disse Skoler har med et vanskeligere Menneskemateriale at gøre end Højskolerne. De arbejdstekniske Ungdomsskoler skal ikke være Efterlignere af de tyske S.A.-Skoler, Metoden skal ikke være at holde Kæft, Trit og Retning, men der maa heller ikke blive Tale om en formaalsløs Opholdsperiode paa Skolen, hvor en slap Jeg-gider-ikke-Moral er i Højsædet. Et maalbevidst menneskeligt Opbygnings- og Udviklingsarbejde maa søges gennemført, først og fremmest for at skabe Vilje og Evne til praktisk Arbejde. Ud fra dette finder jeg det rimeligt, at man nu i Lovforslaget gaar over til, at det Arbejde,